

Panium – talet sju

Daniel 11 avtäckt: Profetiska linjer från 1989 till söndagslagen

Jeff Pippenger

2025-03-15

Vi arbetar med att sammanföra alla linjerna i Daniel elva i samband med den dolda historien i vers fyrtio, som representerar tiden från 1989 fram till söndagslagen i Förenta staterna. Vår kallelse som profetians studerande är att rätt dela sanningens ord.

Bemöda dig om att vara Gud beprövad, en arbetare som inte behöver blygas, som rätt delar sanningens ord. 2 Timoteusbrevet 2:15.

Daniels elfte kapitel kan delas in i tio profetiska linjer. Verserna ett till och med fyra utgör en profetisk linje. Verserna fem till och med nio utgör en andra linje. Vers tio utgör en tredje linje. Verserna elva och tolv utgör den fjärde linjen. Den femte linjen är verserna tretton till och med femton. Den sjätte linjen är verserna sexton till och med tjugotvå. Den sjunde linjen är verserna tjugotre och tjugofyra. Vers tjugofyra till och med vers trettioett är den åttonde linjen. Verserna trettioett till och med fyrtio är den nionde linjen, och den tionde och sista linjen är verserna fyrtio till och med fyrtiofem. Dessa tio linjer ska sammanföras, linje på linje.

Vem skall han lära kunskap, och för vem skall han göra läran begriplig? Dem som är avvanda från mjölken, dem som skilts från bröstet.

Ty bud skall komma på bud, bud på bud; rad på rad, rad på rad; här litet och där litet:

Ty med stammande läppar och med en annan tunga skall han tala till detta folk. Till dem sade han: Detta är vilan, varigenom ni kan låta den trötte få vila; och detta är vederkvickelsen. Men de ville inte höra.

Men Herrens ord blev för dem bud på bud, bud på bud; rad på rad, rad på rad; här litet, där litet; för att de skulle gå och falla baklänges och bli krossade och fångas i en snara och gripas. Jesaja 28:9–13.

Var och en av de tio profetiska linjerna är naturligtvis inbördes relaterade, men inom varje linje kan ett särskilt tema urskiljas. Även om varje linje har ett huvudtema, rymmer linjerna mer än ett enda vittnesbörd. Jag avser att identifiera vart och ett av temana i de tio linjerna.

Första raden

Också jag stod upp under den förste av modern Darius' första regeringsår för att stödja och styrka honom. Och nu skall jag kungöra för dig sanningen. Se, ännu skall tre kungar uppstå i Persien, och den fjärde skall vara vida rikare än de alla; och genom sin styrka, genom sina rikedomar, skall han sätta alla i rörelse mot Greklands rike. Och en väldig kung skall uppstå, som skall härska med stort välde och göra efter sin vilja. Men när han har uppstått, skall hans rike brytas sönder och delas åt himlens fyra väderstreck; men inte tillfalla hans

efterkommande, ej heller vara sådant som det välde varmed han härskade. Ty hans rike skall ryckas bort och tillfalla andra än dessa. Daniel 11:1–4.

Det första året av Darejaves markerar slutet på sjuttio år och identifierar därmed en profetisk ändens tid. I vers tre upprättar Alexander den store sitt världsomspännande rike, och i vers fyra skulle hans rike ryckas bort och delas åt himlens fyra vindar. När vi använder Darejaves som ändens tid år 1989 kan vi räkna de kungar som representeras i vers två. När Gabriel i vers ett säger: ”Också i Darejaves’ första regeringsår”, följer han upp det som han meddelade Daniel i början av synen, vilken började i kapitel tio.

I den persiske kungen Kyros tredje regeringsår blev ett ord uppenbarat för Daniel, som kallades Beltesassar; och ordet var sant, men den bestämda tiden var lång; och han förstod ordet och hade insikt i synen. Daniel 10:1.

Vägmärket som representerar en ”ändens tid” innehåller två symboler. ”Ändens tid” för Moses profetiska linje var Arons födelse, följt tre år senare av Moses födelse. Aron och Mose är den dubbla symbolen för ”ändens tid” i deras historia och är en förebild för Johannes Döparens och Jesu födelse sex månader senare. ”Ändens tid” år 1798 markerade tillfångatagandet av påven i Rom, som därefter dog i fångenskap år 1799. Från ”modern Darejaveshs första regeringsår” till ”Persiens kung Kyros tredje regeringsår”; Darejavesh och Kyros representerar ”ändens tid” år 1989, ty alla profeterna talar mer om de sista dagarna än om de dagar i vilka de levde.

Men allt detta vederfors dem som förebilder, och det skrevs till varning för oss, över vilka tidsåldrarnas slut har kommit. 1 Korinthierbrevet 10:11.

Darius och Cyrus representerar Ronald Reagan och George Bush den äldre år 1989. Båda var presidenter det året. Den första versen i kapitel elva förlägger synen till Cyrus’ tredje regeringsår, vilket skulle representera George Bush den äldre, som följde efter Reagan, liksom Cyrus följde efter Darius. Vers två säger att tre kungar ännu skulle träda fram och att den fjärde är långt rikare än dem alla. Den slutliga ”ändens tid” i kapitel elva börjar år 1989 och anger att efter George Bush den äldre skulle ännu tre kungar träda fram, och identifierar därmed de tre presidenter som följde efter Bush den äldre. Dessa tre kungar var Bill Clinton, George Bush den yngre, Barak Obama, och därefter skulle den rikaste presidenten, Donald Trump, ”genom sin styrka” och ”genom sina rikedomar uppbåda allt mot Greklands rike”.

Den tredje versen introducerar sedan Alexander den store och förebildar därför den siste ledaren för Förenta nationerna, som i de sista dagarna förenar sig med påvedömet, men som liksom påvedömet går sitt slut till mötes. Förenta nationerna är det sjunde riket, framställt som tio kungar i Uppenbarelseboken sjutton, och sammanslutningen av de tio kungarna kommer överens om att ge sitt sjunde rike åt det påvliga vilddjuret för en symbolisk timme.

Och de tio horn som du såg är tio kungar, som ännu inte har fått något rike; men de får makt såsom kungar under en timme tillsammans med vilddjuret. Dessa är av ett och samma sinne och skall ge sin makt och styrka åt vilddjuret. Dessa skall föra krig mot Lammet, och Lammet skall övervinna dem; ty han är herrarnas Herre och konungarnas Konung; och de som är med honom är kallade och utvalda och trogna. Uppenbarelseboken 17:12–14.

Dessa tio kungar framställs genom verserna tre och fyra och även genom historien om Alexander den stores uppgång och fall, han som uppfyllde verserna under det fjärde århundradet. Grekland är det tredje riket i Bibelns profetia och är en symbol för draken, en tredje del av den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten. Vid korset var budskapet ”Judarnas konung” upptecknat på hebreiska, latin och grekiska; vilket representerade judarna, romarna och resten av de många från de andra folken som skulle vara i Jerusalem vid påsken. Grekerna representerar draken, romarna representerar vilddjuret, och judarna var den falske profeten.

De fyra första verserna i kapitel elva identifierar slutet för den jordiska drakmakt som bedriver otukt med den påvliga makten när människans provotid går mot sitt slut. Verserna tre och fyra identifierar den slutliga uppgången och fallet för den sista manifestationen av en jordisk drakmakt. Dessa verser överlagrar de sista sex verserna, vilka identifierar slutet för vilddjuret som bedriver otukt med jordens kungar. Början och slutet av kapitel elva identifierar den historia där Guds fiender går mot sitt slut utan någon som hjälper. De fyra första verserna, sammanställda med de sista sex verserna, bär därigenom symboliken från de tio budorden, med en tavla för de fyra första buden och en tavla för de sista sex buden, samtidigt som de också symboliserar en prövning genom talet tio.

De första fyra verserna utgör en början som illustrerar slutet, samtidigt som de förankrar budskapet såsom begynnande vid ”ändens tid” år 1989. Verserna representerar tiden från 1989 fram till den mänskliga provotidens slut och sammanfattar således budskapet i de sista sex verserna, vilka utgör den kunskapens tillväxt som avförseglades år 1989 och som identifierar de händelser som är förbundna med provotidens slut.

Verserna utgör den profetiska förankringen för att inse att det, med början år 1989, skulle finnas sammanlagt åtta presidenter, där den åttonde är av de sju föregående presidenterna, och därigenom sammanbinder de avsnittet med gåtan om att den åttonde är av de sju, vilket är ett profetiskt kännetecken som är närvarande sanning i de sista dagarna.

Det tema som kan förstås genom verserna är den slutliga förintelsen av drakmakten som bedriver otukt med Tyrus sköka. Skökan bedriver otukt med alla jordens kungar, men liksom det forntida Frankrike blev den katolska kyrkans förstfödde när Klodvig år 496 invigde sin tron åt påvedömet, så skall också jordens vilddjur i Förenta staterna bli det första av kungarna att bedriva otukt med skökan vid söndagslagen. Liksom de sex avslutande verserna, identifierar och betonar de fyra inledande verserna alla tre makter som leder världen till Harmagedon, men temat i de fyra första verserna är drakmakten, framställd genom Grekland och Alexander den store.

Reagan inledde den process av åtta presidenter som nu har lett fram till den siste av de åtta presidenterna. Den åttonde presidenten kommer att resa vilddjurets bild och genomdriva en söndagslag i Förenta staterna, samtidigt som han också förmedlar och åstadkommer en överenskommelse som gör honom till Förenta nationernas överhuvud, vilka just vid den tidpunkten kommer att träda in i ett världsomfattande förhållande mellan kyrka och stat under förevändningen att lösa den tilltagande krigsföringen från radikal islam.

Förvandlingen av Förenta staterna, som är jordens vilddjur i Uppenbarelseboken kapitel tretton, från att vara det sjätte riket i Bibelns profetia till att bli huvudet för det sjunde riket i Bibelns profetia, medan det fullbordar den olagliga förbindelsen med det åttonde riket i Bibelns profetia, illustreras från vers ett, som identifierar 1989, genom de presidenter som leder fram till söndagslagen i Förenta staterna, och identifierar omedelbart därefter den väldige kungen som träder upp. Denne väldige kung är Trump, som övertar kontrollen över Förenta nationerna, vilka han nu håller på att montera ned som förberedelse för sina krav.

Andra raden

Vers fem till nio utgör det första omnämnandet och den punktvisa åskådliggörelsen av striden mellan kungen i norr och kungen i söder, vilken hela kapitlet använder som den primära profetiska bakgrunden. Vers fem framlägger avsnittets tema.

Och kungen i Södern skall bli stark, likaså en av hans furstar; men han skall bli starkare än han och få herravälde; hans herravälde skall vara ett stort herravälde. Daniel 11:5.

Ptolemaios I Soter och Seleukos I Nikator framställs i versen. Båda utgjorde en fjärdedel av Alexanders rikes "diadoker" (vilket betyder efterträdare). Seleukos är den förste "kungen i norr" i kapitel elva, och i överensstämmelse med det hedniska Rom, det påvliga Rom och det moderna Rom blev Seleukos etablerad som den profetiska kungen i norr först efter tre huvudsakliga segrar eller avgörande händelser: hans återerövring av Babylon år 312 f.Kr., slaget vid Ipsos år 301 f.Kr. och slaget vid Korupedion år 281 f.Kr. Dessa skeenden besegrade hans främsta rivaler, utvidgade hans välde och befäste hans herravälde i regionen.

Den andra linjen inleds med att identifiera nordens och sydens kungar i åtskillnad från någon annan av efterträdarna (Diadokerna) till Alexanders delade rike. Den börjar med att fastslå att nordens kung får makt först efter tre erövringar. Därefter identifieras i historien om kampen om herraväldet som utspelade sig efter Alexanders död i verserna sex till nio en period som avslutas med att nordens kung störtas av sydens kung. Detta är den första av tre gånger i kapitel elva som sydens kung segrar över nordens kung. De utgör tre inre vittnesbörd i kapitlet som tydligt fastställer vägmärkena i den historia som leder fram till att en sydens kung besegrar en nordens kung.

Och kungen i söder skall bli stark, och en av hans furstar; och han skall bli starkare än han och få välde; hans välde skall vara ett stort välde. Och efter några år skall de förena sig med varandra; ty kungens dotter i söder skall komma till kungen i norr för att träffa en överenskommelse; men hon skall inte behålla armens kraft; inte heller skall han bestå, ej heller hans arm; utan hon skall bli överlämnad, och de som förde henne dit, och han som avlade henne, och han som styrkte henne i dessa tider. Men från en telning av hennes rötter skall en träda fram i hans ställe; han skall komma med en här och rycka in i befästningen hos kungen i norr, och han skall gå till angrepp mot dem och segra. Och också deras gudar skall han föra som fångar till Egypten, tillsammans med deras furstar och deras dyrbara kärl av silver och guld; och han skall bestå fler år än kungen i norr. Så skall kungen i söder komma in i sitt rike och återvända till sitt eget land. Daniel 11:5–9.

Versernas historiska uppfyllelse tillhandahåller mallen för den profetiska uppfyllelsen av de ett tusen två hundra sextio åren av påvligt styre som identifieras i vers trettioett till fyrtio, samt den profetiska mallen för uppfyllelsen av vers elva, som först uppfylldes år 217 f.Kr. i slaget vid Rafia. Dessa tre vittnen identifierar kännetecknen på det ukrainska kriget, där Putin, den slutlige kungen i söder, skall segra över påvekungen i nordens proxyarmé.

Temat i den andra linjen av den profetiska historien är hur det dödliga såret tillfogas påvedömet år 1798, såsom framställt i verserna fem till nio och i slaget vid Rafia i vers elva. Kungen i söder, som är Egypten, är drakmakten.

Människobarn, vänd ditt ansikte mot Farao, Egyptens konung, och profetera mot honom och mot hela Egypten. Tala och säg: Så säger Herren Gud: Se, jag är emot dig, Farao, Egyptens konung, det stora odjuret som ligger mitt i sina floder, som har sagt: Min flod är min egen, och jag har gjort den åt mig själv. Heseziel 29:2, 3.

De tre illustrationerna i kapitel elva, där kungen i söder övervinner kungen i norr, samverkar för att identifiera den slutliga fallen för kungen i norr i vers fyrtiofem.

Och han skall slå upp sitt palatstält mellan haven på det härliga heliga berget; men han skall gå mot sitt slut, och ingen skall hjälpa honom. Daniel 11:45.

Det finns tre linjer i kapitel elva som illustrerar hur en sydens kung besegrar en nordens kung, men när nordens kung går mot sitt slut och ingen hjälper honom, är detta inte lika uppenbart. Men Uppenbarelsboken identifierar att det är drakmakten som bringar henne på fall genom att äta hennes kött och bränna henne i eld. När drakmakten väl har identifierats utifrån Uppenbarelsboken kan vi se kungarna, som också är draken och även sydens kung, vilka kommer att bringa nordens kung på fall i vers fyrtiofem. Tre direkta vittnen i kapitlet, som alla vittnar om sin fullkomliga uppfyllelse sådan den framställs genom sambandet mellan Daniels bok och Uppenbarelsboken.

Den moderna påvliga kungen i norr går i vers fyrtiofem mot sitt slut, utan någon som hjälper honom, och Uppenbarelsboken identifierar hur den påvliga makten går mot sitt slut genom drakmaktens hand.

Och de tio horn som du såg på vilddjuret, dessa skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Ty Gud har lagt i deras hjärtan att utföra hans vilja och att komma överens och ge sitt rike åt vilddjuret, till dess att Guds ord har fullbordats. Uppenbarelsboken 17:16, 17.

De tio kungarna bränner den påvliga kungen i norr med eld och äter hennes kött. De sista dagarnas kungar är drakmakten.

”Kungar och härskare och ståthållare har märkt sig själva med antikrists märke och framställs som draken som drar ut för att föra krig mot de heliga—mot dem som håller Guds bud och har Jesu tro. I sin fiendskap mot Guds folk visar de sig också skyldiga till valet av Barabbas i stället för Kristus.” Testimonies to Ministers, 38.

De tio kungarna är drakmakten, som också framställs genom Greklands rike och Alexander. Dessa kungar är sydliga kungar, ty de representeras av farao, Egyptens kung. De skall äta hennes kött, ty de är också de profetiska "hundar" som psalmisten kallar "de ogudaktigas hop."

Ty hundar omringa mig; de ondas hop förslöt mig; de genomborrade mina händer och mina fötter. Jag kan räkna alla mina ben; de ser på mig och stirrar på mig. De delar mina kläder mellan sig och kastar lott om min klädnad. Psaltaren 22:16–18.

Påvedömet är kungen i norr i vers fyrtiofem, och påvedömet framställs genom Jesebel i församlingen i Tyatira.

Men jag har några få saker emot dig: att du tillåter den kvinnan Isebel, som kallar sig själv profetissa, att undervisa och förleda mina tjänare till att begå otukt och äta sådant som är offrat åt avgudar. Och jag gav henne tid att omvända sig från sin otukt, men hon omvände sig inte. Se, jag skall kasta henne på sjukbädd, och dem som begår äktenskapsbrott med henne i stor vedermöda, om de inte omvänder sig från sina gärningar. Uppenbarelseboken 2:20–22.

Isebels dom fullbordas när hon äts upp av hundar.

Och också om Isebel talade Herren och sade: Hundarna skall äta Isebel vid muren i Jisreel. 1 Kung. 21:23.

Hundarna är det hedniska Rom, drakmakten, ty det var det hedniska Rom som korsfäste Kristus.

"I Kristi lidanden på korset uppfylldes profetian. Århundraden före korsfästelsen hade Frälsaren förutsagt den behandling han skulle få utstå. Han sade: 'Hundar har omgivit mig; de ondas hop har kringringa mig; de har genomborrat mina händer och mina fötter. Jag kan räkna alla mina ben; de ser på mig och stirrar på mig. De delar mina kläder mellan sig och kastar lott om min klädnad.' Psalm 22:16–18. Profetian om hans kläder uppfylldes utan rådslag eller ingripande från den Korsfästes vänners eller fienders sida. Hans kläder gavs åt de soldater som hade fäst honom på korset. Kristus hörde männens träta när de delade kläderna mellan sig. Hans livklädnad var vävd i ett stycke, utan söm, och de sade: 'Låt oss inte riva sönder den, utan kasta lott om den, vems den skall vara.'" Messias, 746.

De tio kungarna, som är hundarna, som är de ondas församling, som är Grekland och Egypten, skall också bränna skökan med eld.

Och om någon prästs dotter vanhelgar sig genom att bedriva otukt, då vanhelgar hon sin fader; hon skall brännas i eld. 3 Moseboken 21:9.

De tio kungarna bränner skökan med eld, ty hon utger sig för att vara en prästinna men är en sköka.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara glömt i sjuttio år, enligt en konungs dagar; efter slutet av sjuttio år skall det gå Tyrus såsom i skökans visa. Tag en harpa, gå omkring i staden, du glömda sköka; spela ljuvt, sjung många sånger, för att du må bli ihågkommen. Och det skall ske efter slutet av sjuttio år att Herren skall se till Tyrus, och hon skall åter vända sig till sin skökolön och bedriva otukt med alla rikena i världen över hela jordens yta. Jesaja 23:15–17.

I verserna fem till nio och verserna trettioett till fyrtio finner vi vittnesbörd om att påvedömet går mot sitt slut genom drakmaktens hand. Denna princip uppfylls också för närvarande i Ukrainakriget. Dessa tre vittnen underrättar oss om att när kungen i norr går mot sitt slut utan någon som hjälper honom i vers fyrtiofem, skall draken äta hennes kött och bränna henne med eld. På tre vittnens utsaga skall motivet för drakens handlande innefatta ett brutet fördrag.

I vers fem till nio avslutades det andra syriska kriget med ett fördrag år 253 f.Kr. Kriget hade börjat år 260 f.Kr., och sju år in i det andra syriska kriget slöts ett fredsfördrag genom att kungen i söder gav en dotter åt kungen i norr, så att han kunde gifta sig med kungen i söders dotter och åstadkomma fred genom äktenskapsalliansen. Sju år efter äktenskapet, år 246 f.Kr., åsidosatte kungen i norr den sydliga bruden och återinsatte sin ursprungliga hustru, som han hade åsidosatt när han gifte sig med den egyptiska prinsessan. Drivkraften för kungen i söder att invadera det norra riket och tillfångata den norra kungen var ett brutet fördrag.

Det brutna fördraget förebildade det brutna Tolentinofördraget år 1797, vilket gav Napoleon motivet att ta påven till fånga år 1798, såsom Ptolemaios hade gjort med Seleukos år 246 f.Kr. När Ptolemaios III återvände till Egypten efter sin seger över det nordliga seleukidiska riket under Seleukos II, förde han med sig så många skatter tillbaka till Egypten att egyptierna gav Ptolemaios III titeln "Euergetes" (som betyder Välgörare), eftersom han hade återfört deras "fångna gudar" efter många år.

Men en telning av hennes rötter skall träda upp i hans ställe; han skall komma med en här och tränga in i den nordlige kungens fästning, och han skall gå fram mot dem och segra. Också deras gudar skall han föra som fångar till Egypten, jämte deras furstar och deras dyrbara kärll av silver och guld; och han skall bestå flera år längre än kungen i norr. Daniel 11:7, 8.

När Napoleon tog påven till fånga år 1798, rövade han Vatikanens skatter och förde dem tillbaka till Frankrike, såsom detta förebildades av Ptolemaios III, som tog skatter och även Seleukos II tillbaka till Egypten, där Seleukos II dog genom att falla från en häst. Detta förebildade att Napoleon år 1798 avlägsnade påvedömet från vilddjuret, och påvens död år 1799. Påvedömet i Uppenbarelseboken sjutton är kvinnan som rider på vilddjuret, och Seleukos nederlag, fångenskap och efterföljande död genom att falla från en häst förebildar att Napoleon avlägsnade påvedömet civila myndighet (framställt som ett vilddjur i Uppenbarelseboken sjutton).

Så förde han mig i anden bort till öknen; och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn, med sju huvuden och tio horn. ... Och ängeln sade till mig: Varför förundrade du dig? Jag skall säga dig hemligheten med kvinnan och med vilddjuret som bär henne, det som har de sju huvudena och de tio hornen. ... Och kvinnan som du såg är den stora staden, som råder över jordens kungar. Uppenbarelseboken 17:3, 7, 18.

Verserna fem till nio introducerar krigföringen mellan kungen i norr och kungen i söder i kapitel elva. Vers fem utgör förankringen till Rom som kungen i norr, eftersom den identifierar att kungen i norr skulle erövra tre geografiska områden innan han härskade suveränt. Verserna tillhandahåller den profetiska struktur som framlägger en tidsperiod då kungen i norr härskar men kommer till sitt slut. Detta är själva premissen och löftet i kapitel elva. Linjens tema är det dödliga såret på den

påvlige kungen i norr, eller såsom vers fyrtiofem säger: ”han kommer till sitt slut, och ingen hjälper honom.” Denna sanning är nuvarande sanning i de sista dagarna.

Vi kommer att fortsätta i nästa artikel.